

खिन्ना गोमयजैः पिष्टैर्वज्रैः परिलेहिकाम् ॥
 विजृम्भसारैरास्त्रिभुजैर्मृचकाल्पितैः ।
 कौटोजेजुदकारज्जवीजश्याकवल्कलैः ॥
 अथवाभ्यङ्गने तैर्वा कटुतैलं विपाचयेत् ।
 सनिम्बपत्रमरिचमदनैर्लेहिकामग्रे ॥
 च्छिन्नान्तु कर्णं शुद्धस्य बन्धमालोच्य यौगिकम् ।
 शुद्धाहं चाग्रेयस्त्रे सद्यश्चिन्ने विशोधनम् ॥
 अथ यथित्वा केशान्तं कृत्वा हृदयेन लेखनम् ।
 निवेश्य सन्धिं सुघनं न विघ्नं न समुद्रतम् ॥
 अथत्यस्य मधुसर्पिण्यां पिबुञ्जोतावगुण्ठितम् ।
 रुन्नेयागादुश्रिथिलं बद्धा चूर्णैरवाकिरन् ॥
 शोणितस्त्रापनैर्ब्रह्ममाचारश्चादिशेत्ततः ।
 सप्ताहदामतेषां शनैरपनयेत् पिबुम् ॥
 सुकृष्टं नातरोमाणं श्लिष्टसन्धिसमस्थिरम् ।
 सुवर्णां सुरागच्छ शनैः कर्णं विवर्द्धयेत् ॥
 जलशूकः स्वयं गुप्ता रज्ज्वौ लुहतीदयम् ।
 अथगन्धा बला हस्तिपिपली गौरसर्पधाः ॥
 मूलं कोशातकाश्चरूपिका सप्तपर्णजम् ।
 कुङ्कुन्दरी कालमृता मृदं मधुकरीकृतम् ॥
 जन्तुका जलजम्बा च तथा प्रावरकन्दकम् ।
 यमिः कल्कैः खरं पक्षं सतैलं माहिसं घृतम् ॥
 हस्त्यश्चमूत्रेण परमभङ्गात् कर्णवर्द्धनम् ।
 अथ कुर्यादयस्यस्य किमां शुद्धस्य नासिकाम् ॥
 हिन्द्यान्नासासं पचं तत्तुल्यं च कपोलतः ।
 त्वक्पांसं नासिकासन्ने रक्षोत्तनुतां नयेत् ॥
 सीत्येद्गुहं ततः सूत्रा सेविन्या पिबुयुक्तया ।
 नासाच्छेदे च लिखिते परितर्क्ष्योपरित्वचम् ॥
 कपोलबन्धं सन्ध्यात् सीत्येन्नासाच यत्नतः ।
 नाडीभ्यासुत्तिपेदन्तः सुखोक्तासप्रवृत्तये ॥
 आमतेलेन सिक्त्वा तु पतङ्गमधुकाङ्गनैः ।
 शोणितस्यापनैः सन्ध्यात् सन्ध्यात् सन्ध्यात् ॥
 ततो मधुचुत्ताभ्यां बद्धाचारिकमदिशेत् ।
 जालावस्थान्तरं कुर्यात् सद्यो द्रवविघ्नततः ॥
 हिन्द्याद्गुहं मांसं नासोपान्ते च चर्मवत् ।
 सीत्येतत्तच्च सुसुखं ह्रीं संवर्द्धयेत् पुनः ॥
 निवेशिते यथान्तां सद्यश्चेदेऽप्ययं विधिः ।
 नाडीयोगादिनौकस्य नासासन्धानवद्दिधिः ॥
 इति वामटेऽन्तरस्थाने १८ अध्यायः * ॥
 “सामान्यं कर्णरोगेषु घृतपानं रसायनम् ।
 अथवागामोऽग्निः श्वानं ब्रह्मचर्यमकलयनम् ॥
 कर्णशूलं प्रणादे च बाधिर्यह्वेडयोरपि ।
 चतुर्धामपि रोगाणां सामान्यं भेषजं विदुः ॥
 खिन्नां वातहरैः खेदेनैरं खेदविरेचितम् ।
 नाडीखेदेहपचरेत् पिष्टखेदेहस्यैव च ॥
 विजैरयुक्तैर्वर्षाभूदधित्योक्तसिधुभिः ।
 वस्तुगन्धागन्धाभ्यां तर्कारीयवेष्यभिः ॥
 क्षारनालः प्रहृतेरिभिर्नाडीखेदः प्रयोजितः ।
 कफवातसमुत्थानं कर्णशूलं निरस्यति ॥
 मीनकुङ्कुटजावाणां मांसजैः पथसापि वा ।
 पिष्टैः खेदश्च कुर्वीत कर्णशूलनिवारणम् ।
 अथत्यपत्रखलं वा विधाय गजपत्रकम् ।
 सजातमस्तम्भभूयं निरध्याक्कवयोपरि ॥

यत्तैलं च्यवते तस्मात् खल्लादङ्कारसाधितात् ।
 तस्यामं अवगच्छतः सद्यो यज्जाति वेदनाम् ॥
 क्षौमगुग्गुल्लगुग्गुभिः सघृतैर्धूपयेच्च तम् ।
 भक्तोपरि हितं सर्पिर्वस्तिर्कर्म च पूजितम् ॥
 निरन्नो निशि तत्पिपिः पीत्वोपरि पथः पिबेत् ।
 मूर्द्धवस्तिषु नखे च मस्तिष्के परिषेचने ॥
 शतपाकं बलातेनं प्रशस्तस्यापि भोजने ।
 कण्टकारीमजाक्षीरे पक्त्वा क्षीरेण तेन च ॥
 विपचेत् कुक्कुटवसां कर्णयोस्तत्पूरणम् ।
 तण्डुलीयकमूनि फलमङ्गोठजन्तथा ॥
 अहिंखाकेन्द्रकामूलं सरलं देवदारु च ।
 लसुनं प्रहृष्टवेरश्च तथा वंशावलेखनम् ॥
 कल्कैरेषां तथास्त्रैश्च पचेत् खेदं चतुर्विधम् ।
 वेदनायाः प्रशान्त्यर्थं हितं तत्कर्णपूरणम् ॥
 लसुनाद्रकशिग्रूनां सुखेना मूलकस्य च ।
 कदल्याः खरसः श्रेष्ठः कदुल्याः कर्णपूरणे ॥
 प्रहृष्टवेरश्च क्षौद्रं सैन्धवं तैलमेव च ।
 कदुल्यां कर्णयोर्द्वयमेतद्वा वेदनापहम् ॥
 वंशावलेखसंयुक्ते मूत्रे चाजातिका भिषक् ।
 सर्पिः पचेत्तेन कर्णं पूरयेत् कर्णशूलिनः ॥
 महतः पञ्चमूलस्य काष्ठमष्टादशकुलम् ।
 क्षौमेणावेष्ट्य संक्षिप्य तैलेनादीपयेत्ततः ॥
 यत्तैलं च्यवते तेभ्यो घृतेभ्यो भाजनोपरि ।
 क्षेयं तदीपिकातेन सद्यो यज्जाति वेदनाम् ॥
 कुर्यादेवं भद्रकाष्ठे कुष्ठे काष्ठे च सारले ।
 मतिमान्दोपिकातेन कर्णशूलनिवर्द्धनम् ॥
 अर्काङ्गुरावस्तिपिपांस्तेजास्तान् लवणान्वितान् ।
 सन्निदध्यात् सुहीकाष्ठे कोरिते तच्छुदाहते ॥
 एटपाकक्रमसिन्नान् पीडयेदारसगमात् ।
 सुखोष्णं तद्रसं कर्णं दापयेच्छूलशान्तये ॥
 कपित्थमातुलुङ्गान् प्रहृष्टवेरश्चैः शुभैः ।
 सुखोष्णैः पूरयेत् कर्णं तच्छूलविनिवृत्तये ॥
 कर्णं कोष्णेन सुज्जेण पूरयेत् कर्णशूलिनः ।
 संसुद्रफेनचूर्णेन युक्त्वा वाप्यवचूर्णयेत् ॥
 अथानामिह मूत्राणां मूत्रेणान्वयेन वा ।
 कोष्णेन पूरयेत् कर्णं कर्णशूलोपशान्तये ॥
 मूत्रेणैव वातघ्ने गणे च कथिते भिषक् ।
 पचेत्तुल्यं खेदं पूरणं तच्चकर्णयोः ॥
 यथा एव क्रियाः कुर्यात् पित्तघ्नेः पित्तसंयुते ।
 काकोल्यादी दशक्षीरं तिक्तञ्चात्र हितं हविः ॥
 क्षीररुद्रपत्रालेषु मधुके चन्दने तथा ।
 कल्ककाष्ठे परं पक्षं शर्करामधुकैः सरैः ॥
 इङ्गुदीसर्पपक्षेहौ सकपे पूरणे हितौ ।
 तिक्तौषधानां युक्त्वा खेदाश्च कफनाशनाः ॥
 सुरसादौ कृतं तैलं पञ्चमूले महत्त्वपि ।
 मातुलुङ्गरसः शुक्तं लसुनाद्रकयो रसः ॥
 यकैकः पूरणे पथ्यत्तैलं तेष्वथवा कृतम् ।
 तीक्ष्णा मूर्द्धविरेकाश्च कवलाश्च पूजिताः ॥
 कर्णशूलविधिः कृतः पित्तघ्नेः शोणितवाहते ।
 शूलप्रकादबाधिर्यस्तं डानान्तु प्रकीर्तितम् ।
 सामान्यतो विशेषेण बाधिर्यं पूरणं प्रदद्यात् ।
 गवां मूत्रेण विस्त्रावि पिप्पला तैलं विपाचयेत् ॥

सजलश्च सदुग्धश्च बाधिर्ये कर्णपूरणम् ।
 सितामधुकविम्बोभिः सिद्धं वाजे पयस्यथ ॥
 सिद्धं वा विस्त्राविः क्षाथे शीतोभूतं तदुद्धृतम् ।
 पुनः पचेद्दशक्षीरं सितामधुकचन्दनैः ॥
 विस्त्राविः कर्णं बाधिर्ये कर्णपूरणम् ।
 वक्ष्यते यः प्रतिश्याये विधिः सोऽप्यत्र पूजितः ॥
 वातव्याधिमु यच्छोक्तो विधिः स च हितो भवेत् ।
 कर्णखावे पूतिकर्णे तथैव क्रिमिकर्णके ॥
 समानं कर्म कुर्वीत योगान् वैशेषिकानपि ।
 शिरोविरेचनश्चैव धूपनं पूरणान्तथा ॥
 प्रमाजनं धावनञ्च वीक्ष्य वीक्ष्यावचारयेत् ।
 राजरुद्रादितो येन सुरसादिगणेन वा ॥
 कर्णप्रक्षालनं कार्यं चूर्णैरेषाच्च पूरणम् ।
 चूर्णं पञ्चकषायोक्तं कपित्थरसयोजितम् ॥
 कर्णखावे प्रशंसन्ति पूरणं मधुना सह ।
 सर्जित्वचूर्णसंयुक्तः कार्पासीफलजो रसः ॥
 योजितो मधुना वापि कर्णखावे प्रशस्यते ।
 लाक्षासर्ज्जरसौ वापि चूर्णितौ कर्णपूरणम् ॥
 सशैवलमहालज्जम्बसप्रसवायुतम् ।
 कुलीरक्षौद्रमण्डूकी सिद्धं तैलञ्च पूजितम् ॥
 तिन्दुकान्धमयारोघं समङ्गामलकं मधु ।
 पूरणञ्चात्र पथ्यं स्यात् कपित्थरसयोजितम् ॥
 रसमात्रकपित्थानां मधुकषयप्रक्षालनम् ।
 पूरणार्थं प्रशंसन्ति तैलं वा तैर्विपाचितम् ॥
 प्रियङ्गुमधुकाष्ठान्धातुको शीतपरिणमिः ।
 मज्जिष्ठालोषणाक्षाभिः कपित्थस्य रसेन वा ।
 पचेत्तैलं तदाखावमवयज्जाति पूरणात् ।
 घृष्टं रसाङ्गनं नाथ्याः क्षीरेण क्षौद्रसंयुतम् ॥
 प्रशस्यते चिरोत्थेऽपि साक्षात् पूतिकर्णके ।
 निर्गुण्डोखरसे तैलं सिन्धुधूमरजोगुडः ।
 पूरणः पूतिकर्णस्य श्रमनो मधुसंयुतः ।
 क्षमिकर्णकनाशार्थं क्रिमिघ्नं योजयेद्दिधम् ॥
 वार्त्ताकुधूमस्य हितः सार्धपक्षेह एव च ।
 क्रिमिघ्नं हरितालेन गवां मूत्रयुतेन च ॥
 गुग्गुलुः कर्णदौर्गन्धे धूपनं श्रेष्ठमुच्यते ॥
 कृद्गं धूमपानञ्च कवड्यस्य च धारणम् ।
 कर्णह्वेडं हितं तैलं सार्धपक्षैव पूरणम् ॥
 विद्रव्योऽपि कुर्वीत विद्रव्युक्तं चिकित्सितम् ॥
 प्रक्षेद्यधोमांस्तेन खेदेन प्रविनाय च ।
 शोधयेत् कर्णविटकान्तु भिषक् संयुक् शलाकया ॥
 नाडीखेदोऽथ वमनं धूमो मूर्द्धविरेचनम् ।
 विधिश्च कर्णहृत्स्वः कर्णकाष्ठमपोहति ॥
 अथ कर्णप्रतीनाह खेदखेदो प्रयोजयेत् ।
 ततोऽतिरिक्तशिरसः क्रियां प्राप्तां समाचरेत् ॥
 कर्णपाकस्य भेषजं कुर्यात् पित्तविशर्पवत् ।
 कर्णच्छिन्ने वर्त्तमानं कौटं क्षौद्रमलादि वा ॥
 प्रहृष्टयापहरेद्भीमानथवापि शलाकया ।
 शेषागान्तु विकाराणां प्राक्चिकित्सितमीरितम् ॥
 इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे एकविंशतितमोऽध्यायः ॥
 चिकित्सितस्थाने ४३ अध्याये सनिदानलक्षण-
 चिकित्सितान्युक्तानि हारीतेन यथा—
 “सिक्खेन वा तोयविपूरणेन